2017 no. 38

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

LANDSVERORDENING van 15 juni 2017 houdende regels voor de waarborging en de bevordering van de kwaliteit in de kinderopvang (Landsverordening kinderopvang)

Uitgegeven, 22 juni 2017

De minister van Justitie,

A.L. Dowers

IN NAAM VAN DE KONING!

DE GOUVERNEUR van Aruba,

In overweging genomen hebbende:

dat het in het belang van het welzijn van kinderen die in kindercentra worden opgevangen wenselijk is regels te stellen voor de waarborging en bevordering van een optimale kwaliteit van de kinderopvang;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Hoofdstuk 1

Algemeen

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

kinderopvang : het bedrijfsmatig verzorgen van vijf of meer kinderen, in de leeftijdscategorie van zes weken tot het tijdstip dat zij het basisonderwijs verlaten;

kindercentrum : een voorziening waar kinderopvang plaatsvindt;

houder : degene die krachtens deze landsverordening gerechtigd is tot de exploitatie van een kindercentrum;

ouder	:	de bloed- of aanverwant in opgaande lijn, de voogd of pleegouder van een kind op wie de kinderopvang betrekking heeft;
register	:	het register, bedoeld in artikel 8, eerste lid;
hoofd	:	degene die belast is met de leiding van een kindercentrum;
begeleider	:	degene die structureel, al dan niet tegen een bezoldiging, op regelmatige, niet incidentele, basis werkzaam is in een kindercentrum en die belast is met de verzorging van kinderen;
personeelslid	:	degene die structureel, aldan niet tegen een bezoldiging, op regelmatige, niet incidentele, basis werkzaam is in een kindercentrum en die niet direct betrokken is met de verzorging van kinderen;
Minister	:	de minister, belast met kinderopvang;
Handleiding	:	de handleiding kwaliteitseisen kinderopvang, bedoeld in artikel 17.

Hoofdstuk 2

De vergunning

§ 1. De vergunningaanvraag

Artikel 2

1. Het is verboden zonder vergunning van de Minister een kindercentrum te exploiteren.
2. De vergunningaanvraag geschiedt door middel van een door de Minister vastgesteld aanvraagformulier.
3. De vergunningaanvraag bevat tenminste de volgende gegevens en bescheiden:
   a. indien de aanvrager een natuurlijk persoon is:
      1º. de gegevens en inlichtingen inzake de identiteit, antecedenten en de achtergrond van de persoon;

2º. een bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister, en voor zover van toepassing, een afschrift van de verblijfstitel met toestemming tot werken van de persoon;

b. indien de aanvrager een rechtspersoon is:

1º. gegevens en inlichtingen inzake de identiteit, antecedenten en de achtergrond van alle directieleden, en indien van toepassing van alle commissarissen en aandeelhouders;

2º. een afschrift van de statuten;

3º. een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel, als bedoeld in artikel 19 van het Handelsregisterbesluit (AB 1989 no. GT 87) of een uittreksel uit het stichtingenregister als bedoeld in het Landsbesluit stichtingenregister (AB 1991 no. GT 6);

c. een bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister, voor zover van toepassing een afschrift van de verblijfsvergunning met toestemming tot werken, en gegevens en inlichtingen inzake de identiteit en achtergrond van een ieder die in het kindercentrum werkzaam zal zijn;

d. een op schaal 1:100 vervaardigde tekening en omschrijving van de ligging en indeling van het beoogde kindercentrum. Op de tekening wordt voor elke ruimte aangegeven waarvoor deze bestemd is;

e. een afschrift van de ongevallen-, brand- en aansprakelijkheidsverzekering.

4. Bij de vergunningaanvraag wordt voorts bewijs overgelegd dat alle directieleden en, indien van toepassing alle commissarissen en aandeelhouders en een ieder die in een kindercentrum werkzaam zal zijn, beschikt over:

a. een verklaring omtrent het gedrag afgegeven volgens de Landsverordening op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (AB 1989 no. GT 83);

b. een geneeskundige verklaring door een op Aruba erkende keuringsarts afgegeven, dat hij geen ziels- of lichaamsgebreken heeft, die hem voor de vervulling van de betrekking ongeschikt maken;

   c. een gezondheidsverklaring als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het Personeelsbesluit warenverordening (AB 1995 no. GT 2), voor zover diegene belast zal zijn met de voorbereiding, opdiening en conservering van eet- en drinkwaren.
5. De verklaringen, bedoeld in het vierde lid, onderdelen a en b, zijn op het moment dat zij worden overgelegd, niet ouder dan twee maanden. De verklaring, bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, is op het moment dat zij wordt overgelegd, niet ouder dan één maand.
6. Bij regeling van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld waaraan de gegevens en bescheiden, bedoeld in het derde lid, die door de aanvrager worden verstrekt, moeten voldoen.

Artikel 3

1. Alleen een volledig ingevuld en ondertekend aanvraagformulier wordt in ontvangst genomen. De aanvrager ontvangt een ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst.
   a. de Minister beslist op een vergunningaanvraag binnen twaalf weken na ontvangst daarvan.
   b. in een begunstigende beschikking die volgt op een vergunningaanvraag, bepaalt de Minister de datum van ingang van de exploitatie van het kindercentrum, waarbij deze datum niet voor de datum van bekendmaking van die beschikking ligt.
2. Na het afgeven van een beschikking als bedoeld in het derde lid, wordt met ingang van de datum opgenomen in die beschikking het kindercentrum opgenomen in het register met als status “geregistreerd”.

Artikel 4

1. Aan een vergunning kunnen voorwaarden en beperkingen worden verbonden die in het belang van een doelmatige en efficiënte kinderopvang zijn en die bijdragen aan een goede en gezonde ontwikkeling van het kind in een veilige en gezonde omgeving.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat in verband met de aanvraag van een vergunning een in dat landsbesluit te bepalen bedrag verschuldigd is als vergoeding voor de kosten, verbonden aan de behandeling van de aanvraag en de afgifte van de vergunning.

Artikel 5

Een vergunning is niet overdraagbaar.

§ 2. Weigering en intrekking vergunning

Artikel 6

1. De Minister weigert de vergunning indien:
   a. niet wordt voldaan aan de bij of krachtens artikel 2, tweede tot en met zesde lid, of Hoofdstuk 3 gestelde voorschriften;
   b. er onvoldoende garantie bestaat voor de kwaliteit van de kinderopvang door de aanvrager;
   c. de aanvrager, een natuurlijk persoon, dan wel een van de directieleden, en indien van toepassing een van de commissarissen of aandeelhouders, onherroepelijk is veroordeeld wegens enig misdrijf tegen het leven gericht, enig misdrijf tegen de zeden of fraude.
2. Een besluit tot weigering van een vergunning is schriftelijk en vermeldt de overwegingen die tot weigering hebben geleid.

Artikel 7

De Minister kan de vergunning intrekken, indien:

a. de houder daar schriftelijk om verzoekt;
b. de houder niet meer voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde voorschriften;

c. ter verkrijging daarvan onjuiste dan wel onvolledige gegevens zijn verstrekt, en kennis omtrent de juiste en volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid;
d. de aan de vergunning verbonden voorwaarden of beperkingen, bedoeld in artikel 4, niet zijn of worden nageleefd;
e. niet wordt voldaan aan de bij of krachtens Hoofdstuk 3 gestelde voorschriften;
f. binnen een termijn van één jaar na verlening van de vergunning geen gebruik van de vergunning is gemaakt;
g. de houder zich niet aan de richtlijnen of aanwijzingen door of vanwege de Minister houdt;
h. de houder, een natuurlijk persoon, dan wel een van de directieleden, en indien van toepassing een van de commissarissen of aandeelhouders, nadat de vergunning is verleend, onherroepelijk is veroordeeld wegens enig misdrijf tegen het leven gericht, enig misdrijf tegen de zeden of fraude;
i. de houder is opgehouden het kindercentrum te exploiteren.

§ 3. Het register voor kindercentra

Artikel 8

1. De Minister draagt zorg voor de inrichting van een register van kindercentra, waarin alle kindercentra worden opgenomen.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent het register. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op:
   a. de vorm van het register;
   b. de in het register op te nemen gegevens;
   c. de vastlegging in, de wijziging van en de verwijdering van gegevens uit het register;
   d. de verstrekking van gegevens;
   e. de openbaarheid van de gegevens.

Hoofdstuk 3

De kwaliteit van de kinderopvang

§ 1. Algemene voorschriften

Artikel 9

Een houder biedt verantwoorde kinderopvang aan die in ieder geval op doeltreffende en doelmatige wijze wordt verleend en die bijdraagt aan een goede en gezonde ontwikkeling van het kind in een veilige en gezonde omgeving.

Artikel 10

1. Een houder organiseert de kinderopvang op zodanige wijze, waardoor hij te allen tijde in staat is om te voldoen aan artikel 9.
2. Een houder voorziet een kindercentrum van personeel en materieel die zowel in kwantitatief als kwalitatief opzicht adequaat zijn, draagt zorg voor een adequate taakverdeling, bevoegdheids- en verantwoordelijkheidstoedeling, en voert een zodanig beleid dat een en ander redelijkerwijs leidt tot verantwoorde kinderopvang.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ter uitvoering van het eerste en tweede lid alsmede van artikel 9.

§ 2. Kwaliteitseisen

Artikel 11

De voor de kinderen bestemde ruimten van een kindercentrum worden gedurende de uren van openstelling uitsluitend gebruikt voor de opvang van de kinderen.

Artikel 12

Gedurende de tijd dat er kinderopvang plaatsvindt, zijn er ten minste twee personen die werkzaam zijn in het kindercentrum aanwezig, waarvan ten minste één begeleider.

Artikel 13

1. Met betrekking tot het aantal begeleiders in relatie tot het aantal kinderen geldt dat ten minste één begeleider wordt ingezet voor de verzorging en opvoeding van gelijktijdig ten hoogste:
   a. zes kinderen in de leeftijd van zes weken tot één jaar;
   b. tien kinderen in de leeftijd van één tot twee jaar;
   c. twaalf kinderen in de leeftijd van twee tot drie jaar;
   d. dertien kinderen in de leeftijd van drie tot vier jaar;
   e. veertien kinderen in de leeftijd van vier tot zes jaar;
   f. zestien kinderen in de leeftijd van zes jaar tot het moment dat zij het basisonderwijs verlaten.
2. Indien er gemengde leeftijdsgroepen zijn, wordt voor de berekening van de minimale aanwezigheid van het aantal begeleiders het gemiddelde van de in het eerste lid genoemde groepsgrootten aangehouden, waarbij naar boven kan worden afgerond. Bij een gemengde leeftijdsgroep met kinderen van 6 weken tot één jaar vindt geen afronding naar boven plaats.”
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan van het in het eerste lid bedoelde aantal begeleiders in relatie tot het aantal kinderen worden afgeweken. De voordracht voor een dergelijk landsbesluit wordt niet gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan de Staten is voorgelegd.
4. Gedurende een beperkte tijd, doch niet meer dan anderhalf uur na opening en anderhalf uur vóór sluiting van het kindercentrum en in bijzondere omstandigheden, kan afgeweken worden van het eerste lid, met dien verstande dat te allen tijde ten minste één begeleider wordt ingezet.
5. Indien slechts één begeleider wordt ingezet ingevolge het tweede of derde lid, wordt naast de begeleider ten minste één personeelslid ingezet ter ondersteuning.

Artikel 14

1. Per groep is een ruimte beschikbaar, die voldoende mogelijkheden biedt voor diverse speelvormen.
2. Een kindercentrum beschikt over ten minste één buitenruimte.
3. Kinderen tot anderhalf jaar beschikken over een eigen bed in een slaapgelegenheid in een aparte ruimte en kinderen ouder dan anderhalf jaar die langer dan vier uur achtereen in een kindercentrum verblijven, beschikken over slaap- of rustgelegenheid op een af te scheiden plaats in de opvangruimte.

Artikel 15

1. Een ieder die werkzaam is bij een kindercentrum is, voor zover dit niet reeds van toepassing is ten tijde van de aanvraag, bedoeld in artikel 2, tweede lid, in het bezit van de verklaringen, genoemd in artikel 2, vierde lid. De verklaringen worden aan de houder overgelegd, voordat de desbetreffende persoon met de werkzaamheden aanvangt. Artikel 2, vijfde lid is van toepassing.
2. Indien de houder of de Minister redelijkerwijs het vermoeden heeft dat een persoon die werkzaam is bij een kindercentrum niet langer voldoet aan de eisen voor het afgeven van een van de verklaringen, bedoeld in artikel 2, vierde lid, verlangt de houder al dan niet op verzoek van de Minister dat die persoon opnieuw een van de verklaringen, bedoeld in artikel 2, vierde lid, overlegt. Artikel 2, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing. De desbetreffende persoon legt de verklaring over binnen een door de houder vast te stellen termijn.

Artikel 16

1. Kinderopvang geschiedt op basis van een schriftelijke overeenkomst tussen de houder en de ouder.

2. De houder informeert de ouder wiens kind in het kindercentrum zal worden opgevangen, alvorens de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, wordt aangegaan, schriftelijk over:
   a. het gevoerde beleid, zoals voorgeschreven in de handleiding en de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan de bij of krachtens artikelen 9, 10, 12 en 13 gestelde voorschriften;
   b. de wijze waarop het contact met de ouder wordt onderhouden;
   c. de wijze waarop klachten worden behandeld;
   d. de wijze van inspraak en participatie van ouders en kinderen;
   e. de procedure in spoedeisende situaties.
3. Onverminderd het tweede lid, verschaft de houder de ouder alle informatie die hij verzoekt welke van belang is voor de kinderopvang.
4. Tijdens het verlenen van kinderopvang is een kindercentrum te allen tijde telefonisch bereikbaar.
5. De telefoonnummers van hulpverlenende instanties zijn bij elke telefoon in een kindercentrum duidelijk aangegeven.

§ 3. Handleiding

Artikel 17

1. Er is een handleiding kwaliteitseisen kinderopvang, die bij regeling van de Minister, wordt vastgesteld en die voorschriften bevat met betrekking tot:
   a. de voeding, verzorging, gezondheid, het welzijn en de opvoeding van de kinderen;
   b. het te voeren beleid ter verwezenlijking van doelstellingen van deze landsverordening;
   c. de benodigde opleiding en ervaring van de begeleiders en personeelsleden;
   d. het werkgeverschap en personeelsbeleid.
2. In de handleiding, bedoeld in het eerste lid, worden nadere regels gesteld ter uitvoering van de artikelen 9 en 10.

3. In de handleiding, bedoeld in het eerste lid, kunnen nadere voorschriften worden vastgesteld:
   a. ten aanzien van de groepsgrootte, het aantal begeleiders in relatie tot het aantal kinderen en de ruimten, zoals vermeld bij of krachtens de artikelen 12, 13 en 14;
   b. met betrekking tot de hygiënische toestand, ligging, inrichting, het gebruik en de veiligheid van kindercentra.

§ 4. Openingstijden

Artikel 18

1. Een kindercentrum is dagelijks ten hoogste geopend van 6:00 uur tot 20:00 uur.
2. In afwijking van het eerste lid, kan de Minister aan een houder van een kindercentrum toestemming verlenen om 24uurs kinderopvang aan te bieden.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het tweede lid.

Artikel 19

Een kind mag niet langer dan 12 uur per dag in een kindercentrum verblijven.

§ 5. Andere verplichtingen van houders

Artikel 20

De houder is verplicht:

a. om bij wijziging van de gegevens die zijn verstrekt bij de vergunningaanvraag daarvan onmiddellijk schriftelijk mededeling te doen aan de Minister;

b. indien het hoofd, een begeleider of een personeelslid het vermoeden heeft dat een kind verwaarloosd of mishandeld wordt, dit feit terstond te melden aan een door de Minister aan te wijzen instantie.

Artikel 21

1. Een houder stelt een regeling vast voor de indiening en behandeling van klachten over de behandeling of gedraging van bij het kindercentrum werkzame personen jegens een ouder of kind. De houder brengt de regeling op passende wijze onder de aandacht van de ouders.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld ten aanzien van de vereisten waaraan een klachtenregeling tenminste moet voldoen.

§ 5. De voorkoming van besmettelijke ziekten in kindercentra

Artikel 22

1. Het is de houder dan wel het hoofd verboden enig persoon tot het kindercentrum toe te laten of daarin te laten verblijven, wanneer hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat deze lijdt aan een besmettelijke ziekte als bedoeld in artikel 4 van de Landsverordening besmettelijke ziekten (AB 1992 no. GT 11), of aan een andere bij regeling van de Minister in overeenstemming met de minister, belast met volksgezondheid, aan te wijzen overdraagbare ziekte.
2. Indien de houder dan wel het hoofd weet of redelijkerwijs kan vermoeden, dat een kind, een begeleider of een personeelslid lijdt aan een besmettelijke ziekte als bedoeld in het eerste lid, stelt hij de directeur van de Directie Volksgezondheid hiervan onverwijld op de hoogte.
3. Artikel 12 van de Landsverordening besmettelijke ziekten is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 4

Toezicht

Artikel 23

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
   a. alle inlichtingen te vragen;
   b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of kopie te maken of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
   c. zaken aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen en daarvan monsters te nemen;
   d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;
   e. woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner ten aanzien waarvan een redelijk vermoeden bestaat dat een kindercentrum deel uitmaakt van de woning, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats of woning als bedoeld in het tweede lid, onderdelen d respectievelijk e, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Alvorens toepassing te geven aan de bevoegdheid, bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, toont de toezichthouder een legitimatiebewijs, voorzien van een foto, en vraagt, zo mogelijk in een taal die de betrokkene verstaat, onder mededeling van het doel van zijn komst, aan de bewoner toestemming om de desbetreffende woning binnen te treden; indien de

toestemming niet wordt gegeven, toont de toezichthouder een machtiging tot binnentreden van de rechter-commissaris, welke machtiging het adres van de woning en, zo mogelijk, de naam van de bewoner daarvan bevat, en verstrekt onmiddellijk een kopie daarvan aan de bewoner.

5. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaar, die is binnengetreden, maakt op zijn ambtseed of -belofte een schriftelijk verslag op omtrent het binnentreden.
6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gegeven omtrent de inhoud van het verslag en aan wie het wordt toegezonden dan wel afschrift wordt verstrekt.
7. De wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren geschiedt conform de voorschriften van het Landsbesluit algemene bepalingen toezichtuitoefening (AB 1998 no. 70) of het landsbesluit dat dit vervangt.
8. Een ieder verleent aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking, die op grond van het tweede lid van hem wordt gevorderd.

Artikel 24

1. Het is een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of van een ingevolge deze landsverordening genomen besluit enige taak vervult of heeft vervuld, verboden van gegevens of inlichtingen die ingevolge deze landsverordening zijn verstrekt of verkregen, verder of anderszins gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitvoering van zijn taak of deze landsverordening wordt geëist.
2. Het eerste lid laat onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering van Aruba als getuige in strafzaken een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze landsverordening opgedragen taak.

Hoofdstuk 5

Handhaving

§1. Bestuurlijke handhaving

Artikel 25

1. Ter zake van een overtreding van artikel 4, de voorschriften gesteld bij of krachtens Hoofdstuk 3, kan de Minister een last onder dwangsom opleggen. De Minister trekt de last in, indien de overtreding niet meer ongedaan gemaakt kan worden.
2. Ter zake van een overtreding van de artikelen 2, eerste lid, 4, en 27, eerste lid, de voorschriften gesteld bij of krachtens Hoofdstuk 3, of het niet of niet tijdig opvolgen van een aanwijzing of bevel als bedoeld in de artikelen 41 en 42, kan de Minister een bestuurlijke boete opleggen van ten hoogste Afl. 25.000,- per afzonderlijke overtreding.

Artikel 26

1. Aan een last onder dwangsom kunnen voorschriften worden verbonden inzake het verstrekken van gegevens aan de Minister.
2. Een last geldt voor een door de Minister te bepalen termijn van ten hoogste twee jaren.

Artikel 27

1. Overtredingen kunnen zowel door natuurlijke- of rechtspersonen worden begaan. Artikel 53, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld voor de toepassing van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 28. Het landsbesluit bevat in ieder geval een beschrijving van de te volgen procedures bij de toepassing van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 28, als-

mede worden regels gesteld ten aanzien van de grondslagen voor de vaststelling van de hoogte van de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete. De overtredingen worden gerangschikt in categorieën naar zwaarte van de overtreding met de daarbij behorende basisbedragen, minimumbedragen en maximumbedragen.

3. Verbeurde dwangsommen en bestuurlijke boeten komen toe aan het Land.

Artikel 28

Indien tijdens het plegen van een overtreding nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert het opleggen van een bestuurlijke boete aan de overtreder ter zake van eenzelfde overtreding, wordt het bedrag van de bestuurlijke boete, bedoeld in artikel 28, tweede lid, voor elke afzonderlijke overtreding verdubbeld.

Artikel 29

1. Indien de Minister voornemens is een bestuurlijke boete op te leggen, geeft hij de betrokkene daarvan kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust. De Minister zendt een kopie van de kennisgeving aan het Openbaar Ministerie.
2. De Minister stelt de betrokkene in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de bestuurlijke boete bij beschikking wordt opgelegd.
3. Indien de Minister nadat de betrokkene zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd wordt dit schriftelijk aan de betrokkene medegedeeld.

Artikel 30

Degene jegens wie door de Minister een handeling is verricht, waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kon verbinden dat hem wegens een overtreding een bestuurlijke boete zal worden opgelegd, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld al-

vorens hem om informatie wordt gevraagd.

Artikel 31

1. De bestuurlijke boete is verschuldigd binnen zes weken na de dagtekening van de beschikking waarbij zij is opgelegd.
2. De bestuurlijke boete wordt vermeerderd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop sedert de bekendmaking van de beschikking zes weken zijn verstreken.

Artikel 32

1. De bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen, vervalt:
   a. indien ter zake van de overtreding een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba;
   b. drie jaren na de dag waarop de niet-naleving van het voorschrift is geconstateerd.
2. De termijn, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt gestuit door een bekendmaking van de beschikking waarbij de bestuurlijke boete werd opgelegd.
3. Tussen de Minister en het Openbaar Ministerie vindt periodiek overleg plaats over de geconstateerde overtredingen.
4. Het recht tot strafvervolging vervalt indien aan de betrokkene ter zake van hetzelfde feit reeds een bestuurlijke boete is opgelegd.

Artikel 33

1. De Minister kan op verzoek van de overtreder een last onder dwangsom opheffen, de looptijd ervan voor een bepaalde termijn opschorten of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.

2. De Minister kan voorts een last onder dwangsom opheffen, indien de beschikking een jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 34

De Minister legt geen bestuurlijke boete op, indien aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel kennisgeving als bedoeld in artikel 32, derde lid, is gedaan.

Artikel 35

De Minister houdt aantekening van de handelingen die in het kader van een onderzoek, voorafgaand aan het opleggen van een bestuurlijke boete, hebben plaatsgevonden onder vermelding van de personen die die handelingen hebben verricht.

Artikel 36

1. Indien een verbeurde dwangsom of boete niet is betaald binnen de door de Minister bepaalde termijn, wordt de overtreder schriftelijk aangemaand om binnen twee weken alsnog het bedrag van de dwangsom of boete, verhoogd met de kosten van de aanmaning, te betalen.
2. Bij gebreke van betaling kan door de Minister van de overtreder het bedrag en de kosten, bedoeld in het eerste lid, verhoogd met de invorderingskosten, door middel van een dwangbevel worden ingevorderd.
3. De bekendmaking van het dwangbevel geschiedt door middel van betekening van een exploot als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba en levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van dat wetboek kan worden tenuitvoergelegd.
4. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
   a. aan het hoofd het woord dwangbevel;
   b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom, vermeerderd met de ver-

schuldigde wettelijke rente;

c. het wettelijk voorschrift waaruit de verschuldigde geldsom voorvloeit;
d. de kosten van de aanmaning en van het dwangbevel;
e. dat het op kosten van de overtreder ten uitvoer kan worden uitgebracht.

5. Gedurende zes weken na de dag van betekening van het exploot staat tegen het dwangbevel verzet open. Verzet wordt aanhangig gemaakt tegen het Land bij het gerecht in eerste aanleg en op de voor het indienen van vorderingen bepaalde wijze. Het verzet, mits tijdig en op de voorgeschreven wijze gedaan, schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Artikel 37

Indien een boete ten onrechte is opgelegd, wordt de betaalde geldsom, vermeerderd met de wettelijke rente, binnen zes weken nadat onherroepelijk is vastgesteld dat de boete ten onrechte is opgelegd, aan de rechthebbende betaalbaar gesteld.

§ 2. Bijzondere bevoegdheden

Artikel 38

1. De Minister kan de houder indien hij van oordeel is dat het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening niet, in onvoldoende mate of op onjuiste wijze wordt nageleefd, een schriftelijke aanwijzing geven.
2. In een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid geeft de Minister met redenen omkleed aan op welke punten de houder te kort schiet, alsmede de in verband daarmee te nemen maatregelen.
3. De houder neemt de maatregelen binnen de bij de aanwijzing gestelde termijn.

Artikel 39

1. De Minister kan de houder een schriftelijk bevel geven, indien hij oordeelt

dat de kwaliteit van het kindercentrum zodanig tekortschiet, dat sprake is van onmiddellijk gevaar voor de veiligheid of gezondheid van de kinderen, dat het nemen van maatregelen redelijkerwijs geen uitstel kan lijden.

2. In een bevel als bedoeld in het eerste lid geeft de Minister met redenen omkleed aan op welke punten de houder te kort schiet, en de in verband daarmee te nemen maatregelen ter beëindiging daarvan.
3. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, heeft een geldigheidsduur van zeven dagen, welke door de Minister kan worden verlengd.
4. De houder wie het aangaat volgt het bevel onmiddellijk op.

§ 3. De strafrechtelijke handhaving

Artikel 40

1. De overtreding van artikel 2, eerste lid, wordt gestraft met hetzij een geldboete van ten hoogste Afl. 25.000,-, hetzij een gevangenisstraf van ten hoogste drie jaar, hetzij met beide straffen.
2. De overtreding van artikel 26, achtste lid, wordt gestraft met hetzij met een geldboete van ten hoogste Afl. 10.000,-, hetzij een hechtenis van ten hoogste één jaar, hetzij met beide straffen.
3. Het in het eerste lid bedoelde strafbare feit is een misdrijf; het in het tweede lid bedoelde strafbare feit is een overtreding.

Hoofdstuk 6

Overige-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 41

De Minister brengt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze landsverordening, en vervolgens telkens na vijf jaar, aan de Staten een verslag uit over de doeltreffendheid en de effecten van deze landsverordening in de praktijk.

Artikel 42

1. Artikel 2, eerste lid, is gedurende twaalf maanden na inwerkingtreding van deze landsverordening niet van toepassing op degene die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds een kindercentrum exploiteert.
2. Ten aanzien van de degene die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds een kindercentrum exploiteert, geldt dat de aanvraag, bedoeld in artikel 2, tweede lid, plaatsvindt binnen twaalf maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.
3. De artikelen 2, tweede tot en met zesde lid, 3, en 4, zijn van overeenkomstige toepassing op een aanvraag als bedoeld in het tweede lid.
4. Gedurende de periode dat een aanvraag voor een vergunning loopt, wordt de aanvrager gelijkgesteld met een houder.

Artikel 43

1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.
2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening kinderopvang.

Gegeven te Oranjestad, 15 juni 2017
J.A. Boekhoudt

De minister van Onderwijs en Gezin,
M.J. Hooyboer-Winklaar

De minister van Justitie,
A.L. Dowers